

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 135/13
Luxembourg, 17. listopada 2013.

Presuda u predmetu C-291/12
Michael Schwarz / Stadt Bochum

Pohranjivanje otiska prstiju u putovnicama je dopušteno

Iako uzimanje i čuvanje otiska u putovnici predstavlja povredu prava na poštivanje privatnog života i zaštitu podataka osobne naravi, takve mjere su opravdane kako bi se spriječilo prijevarno korištenje putovnica

Prema Uredbi br. 2252/2004¹ putovnice² imaju medij za pohranu s visokim sigurnosnim standardima koji, osim fotografije lica sadržava dva otiska prstiju. Ovi otisci mogu se koristiti samo u svrhu provjere autentičnosti putovnice i identiteta imatelja.

M. Schwarz je od Grada Bochuma (Njemačka) zatražio izdavanje putovnice odbijajući pritom da mu se uzmu otisci prstiju. Nakon što je Grad odbio njegov zahtjev, M. Schwarz je podnio tužbu na Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Upravni sud Gelsenkirchen, Njemačka) zahtijevajući da se Gradu naloži izdavanje putovnice bez uzimanja otiska prstiju.

S tim u svezi, upravni sud želi saznati **je li Uredba valjana u dijelu u kojem se od podnositelja zahtjeva za putovnicu traži davanje otiska prstiju te propisuje da ih se mora pohraniti u putovnicu, osobito s obzirom na Povelju o temeljnim pravima Europske unije.**

Današnjom presudom **Sud potvrđno odgovara** na navedeno pitanje.

Iako uzimanje i čuvanje otiska u putovnici predstavlja povredu prava na poštivanje privatnog života i zaštitu podataka osobne naravi, takve mjere su u svakom slučaju opravdane radi zaštite putovnica od bilo kakvog prijevarnog korištenja.

S tim u svezi, Sud zaključuje kako se osporavanim mjerama u općem interesu želi ostvariti cilj – onemogućavanje nezakonitog ulaska osoba u Europsku uniju. U tu svrhu, navedenim mjerama želi se spriječiti krivotvorene i prijevarno korištenje putovnica.

Prije svega, iz informacija kojima Sud raspolaze ne proizlazi niti se pritom isticalo da te mjere ne poštuju bitan sadržaj temeljnih prava u pitanju.

Zatim, Sud zaključuje da su osporavane mjere prikladne za postizanje cilja **zaštite putovnica od prijevarnog korištenja** jer znatno smanjuju opasnost da se neovlaštenim osobama pogreškom dopusti ulazak na područje Unije.

Na koncu, osporavane mjere ne idu dalje od onoga što je potrebno za postizanje navedenog cilja.

Naime, kada je riječ o **uzimanju otiska prstiju**, Sud nije došao do saznanja da postoji dovoljno učinkovita mjeru kojom bi se manje zahvaćalo u prava. Sud posebno ističe da stupanj tehnološkog razvoja metode koja se temelji na prepoznavanju šarenice oka nije na istoj razini kao metoda koja

¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 2252/2004 od 13. prosinca 2004. o standardima za sigurnosna obilježja i biometrijske podatke u putovnicama i putnim ispravama koje izdaju države članice (SL L 385, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 242.), kako je izmijenjena Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 444/2009 od 6. svibnja 2009. (SL L 142, str. 1. i ispravak SL L 188, str. 127.). (1)

² I putne isprave.

se temelji na uzimanju otiska prstiju, te da je zbog znatno većih troškova u ovom trenutku manje prikladna za opću primjenu.

U svezi s **obradom otiska prstiju**, Sud ističe da otisci prstiju općenito zauzimaju posebnu ulogu u području identifikacije osoba. Tako je usporedbom otiska prstiju na nekom mjestu s otiscima koji su pohranjeni u bazu podataka moguće utvrditi da je određena osoba nazočna na tom mjestu, bilo u okviru kriminalističke istrage ili radi neizravnog nadzora te osobe.

Međutim, Sud primjećuje da Uredba izričito propisuje da se otisci prstiju mogu koristiti samo u svrhu provjere autentičnosti putovnice i identiteta imatelja. Štoviše, Uredba propisuje pohranjivanje otiska prstiju u samoj putovnici koja ostaje u isključivom posjedu imatelja. Budući da Uredba ne propisuje nikakav drugi oblik ili sredstvo pohranjivanja otiska, nije moguće tumačenje prema kojem bi ona sama za sebe davala pravnu osnovu za eventualno centralizirano pohranjivanje prikupljenih podataka ili za upotrebu tih podataka u druge svrhe osim radi sprječavanja nezakonitog ulaska osoba na područje Unije.

Sud pored toga zaključuje da je Uredba donesena na temelju odgovarajuće pravne osnove te, s obzirom na to da je Parlament u potpunosti bio uključen kao sudionik zakonodavnog postupka³, u usvajanju mjera koje se primjenjuju u konkretnom slučaju nisu učinjene postupovne pogreške.

NAPOMENA: Zahtjev za prethodnu odluku dopušta sudovima država članica u okviru spora koji se pred njima vodi da upute pitanje Sudu vezano uz tumačenje prava Unije ili valjanost akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Nacionalni sud mora sam odlučiti o predmetu u skladu s odlukom Suda. Ova odluka isto tako obvezuje sve ostale nacionalne sudove koji bi vodili postupak o istom pitanju.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke svečane sjednice nalaze se na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

³ U svakom slučaju prilikom donošenja Uredbe br. 444/2009 koja je zamijenila tekst osporavane odredbe Uredbe br. 2252/2004, a koja je mjerodavna u konkretnom predmetu.